

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΩΝ

ΠΑΙΔΟΛΟΓΙΑ.—Τὸ ἀσκητὸν τῆς νοημοσύνης. Συμβολὴ εἰς τὴν ἔρευναν τῆς φύσεως τῆς νοημοσύνης καὶ τῆς καλλιεργείας αὐτῆς. (Ἐπὶ τῇ βάσει πειραματικῶν ἔρευνῶν),* ὑπὸ **Νικολάου Ι. Ἐξαρχοπούλου**.

A.—ΕΙΣ ΤΙ ΣΥΝΙΣΤΑΤΑΙ Η ΕΡΕΥΝΑ ΗΜΩΝ

Ἡ παροῦσα ἔρευνα ἡμῶν ὑποκείμενον ἔχει, ἐὰν ὁ βαθμὸς τῆς νοημοσύνης τῶν παίδων δύναται νὰ ὑποστῇ ὑψωσίν τινα ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἐν τῷ σχολείῳ τελουμένης ἔργασίας. Ἡ ἀπόκρισις δ' εἰς τὸ ἔρώτημα τοῦτο ὁδηγεῖ ἡμᾶς κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ θεμελιώδεστατὸν ψυχολογικὸν πρόβλημα, ἐὰν ἡ νοημοσύνη ὑπόκειται εἰς ἀσκησιν δι' ἔξωτερικῶν ἐπιδράσεων καὶ μέχρι τίνος βαθμοῦ.

B.—ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΘΕΩΡΙΑΙ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΥ

Τὸ πρόβλημα τοῦ ἀσκητοῦ ἡ μὴ τῆς νοημοσύνης εἶναι ἐκτάκτως δυσχερεῖς καὶ οἱ θεωρητικῶς ἀσχοληθέντες περὶ αὐτὸῦ εὑρίσκονται ἐν διαφωνίᾳ. Οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν ἀποδέχονται, ὅτι ὁ βαθμὸς τῆς νοημοσύνης ἐκάστου ἀνθρώπου φύσει δέδοται εἰς αὐτὸν καὶ δι' οὐδενὸς μέσου εἶναι δυνατὴ ὑψωσίς, ἢ ἄλλη τις μεταβολὴ αὐτοῦ. Τὴν γνώμην δὲ ταύτην στηρίζουσι καὶ ἐπὶ θεωρητικῶν προϋποθέσεων περὶ τῆς φύσεως τῆς νοημοσύνης καὶ ἐπὶ ἀπειραριθμων παραδειγμάτων τοῦ καθ' ἡμέραν βίου, δεικνύντων, ὅτι ὁ ἡλιθιος καὶ ὁ μεγαλοφήνις παραμένουσι τοιοῦτοι δι' ὅλου τοῦ βίου αὐτῶν καὶ ὅτι τὸν φύσει μέτριον τὴν διάνοιαν οὐδεμία ἐπίδρασις κατορθοῖ νὰ καταστήσῃ μεγαλοφυῖ.

"Ἄλλοι ἐκ τῶν θεωρητικῶς ἀσχοληθέντων περὶ τὸ ζήτημα ἀποδέχονται μέν, ὅτι ἡ νοημοσύνη ἐκ πασῶν τῶν ψυχικῶν δεξιοτήτων ὑφίσταται τὴν ἐλαχίστην ὑψωσιν δι' ἔξωτερικῆς ἐπενεργείας, δὲν ἀποκλείουσιν ὅμως ἐξ ὀλοκλήρου τὸ μεταβλητὸν αὐτῆς. Ἐκ τούτων δὲ πάλιν τινὲς μὲν φρονοῦσιν, ὅτι δεκτικὴ ἔξελίξεως εἶναι ἡ νοημοσύνη μόνων τῶν κανονικῶν, ἐνῷ ἄλλοι νομίζουσιν, ὅτι μόνων τῶν ἡλιθίων ἡ νοητικὴ δύναμις δύναται νὰ ὑποστῇ ὑψωσιν διὰ σκοπίμου ἔξωτερικῆς ἐπεμβάσεως.

Ἡ τοιαύτη ἀντιγνωμία δεικνύει, ὅτι μόνη ἡ θεωρητικὴ ἔξέτασις τοῦ προκειμένου ζητήματος εἶναι ἀνεπαρκής πρὸς παροχὴν ἀκριβοῦς καὶ θετικῆς ἀποκρίσεως. Ἐρμηνεύεται δ' ἡ διαφωνία ἐκ τούτου, ὅτι ὁ εἰς τοιαύτην θεωρητικὴν ἔξέτασιν ἀρκούμενος ἔξαρτης τὴν γνώμην του περὶ τοῦ ἀσκητοῦ ἡ μὴ τῆς νοημοσύνης ἀπὸ τῆς θεωρίας, τὴν ὄποιαν πρεσβεύει περὶ τῆς φύσεως αὐτῆς. Οὕτως εἰς ἄλλα συμπεράσματα

* N. J. EXARCHOPULOS.—*Über die Beeinflussung der Intelligenz durch äußere Faktoren.* (Ein Beitrag zur Erforschung des Wesens der Intelligenz und ihrer Übarkeit).

'Ἐκ τοῦ Ἐργαστηρίου Πειραματικῆς Παιδαγωγικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

καταλήγει διποδεχόμενος, διτή ή νοημοσύνη διποτελεῖ ίδιαιτέρων ψυχικήν δύναμιν ένταίαν καὶ ἀδιαιρέτον, μὴ ὑποκειμένην εἰς ἀνάλυσιν καὶ εἰς ἄλλα διεωρῶν αὐτὴν σύνθετον δεξιότητα, τὴν ὁποίαν συναπαρτίζουσι πλείστες ἐπὶ μέρους ἐνέργειαι τῆς ψυχῆς.

Διὰ τοῦτο νομίζομεν, διτή ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῆς θεωρητικῆς ἔρευνής πρέπει νὰ εἴναι ή πειραματικὴ βάσανος, τοῦτ' ἔστιν ή διὰ καταλήλων μέσων προσπάθεια πρὸς συστηματικὴν ἀσκησιν τῆς νοημοσύνης καὶ ο δι' ἐπιστημονικῶν μετρήσεων καθορισμὸς τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἀσκήσεως ταύτης.

Γ. - ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ

Η τοιαύτη πειραματικὴ ἔρευνα οὐ μόνον εἴναι ίκανη νὰ ἀγάγῃ εἰς θετικὰ συμπεράσματα περὶ τοῦ ἐπιμάχου ζητήματος τοῦ ἀσκητοῦ τῆς νοημοσύνης, ἀλλὰ δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν διαλεύκανσιν καὶ ἄλλων συναφῶν προβλημάτων, ψυχολογικῶν καὶ παιδαγωγικῶν, τῶν ὅποιων γίνεται μνεία ἐν τέλει τῆς παρούσης ἀνακοινώσεως¹. Δι' αὐτῆς ίδιᾳ θὰ παύσῃ ὁ ὄρος ἐξέλιξις τῆς νοημοσύνης νὰ δηλοῖ γενικῶς καὶ ἀορίστως ὡρίμανσιν αὐτῆς ὡς ἐμφύτου προδιαθέσεως καὶ θὰ προσλάβῃ θετικώτερον περιεχόμενον, δεικνύον, πᾶς τελεῖται ή βαθμιαία οἰκοδομία αὐτῆς καὶ τίνες οἱ προκαλοῦντες αὐτὴν τρόποι ἀντιδράσεως. Ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ συντελέσῃ ή διαλεύκανσις αὕτη εἰς ὅρθην λύσιν σπουδαίων διδακτικῶν ζητημάτων. Ἐπὶ παραδείγματι δι' αὐτῆς δύναται νὰ καταδειχθῇ, τίνα τὰ κατάλληλα μέσα πρὸς ἀσκησιν τῆς νοημοσύνης καὶ εἰδικώτερον τίνες τῶν ἐν τῷ σχολείῳ ἐφαρμοζομένων τρόπων ἀγωγῆς καὶ διδασκαλίας εἴναι ίκανοι πλὴν τῆς λοιπῆς σημασίας αὐτῶν νὰ ἐπιδράσωσι καὶ ἐπὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς δεξιότητος ταύτης. Οὕτω δὲ θὰ δυνάμεθα νὰ ἐκτιμῶμεν ἔκαστον τῶν παιδευτικῶν μέσων καὶ ἀναλόγως τῆς ἐπιδράσεως, τὴν ὁποίαν ἀσκεῖ πρὸς εἰδολογικὴν μόρφωσιν τῶν παιδῶν.

Δ. - ΤΙΝΕΣ ΤΩΝ ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Τοιαῦται πειραματικαὶ ἔρευναι πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἀσκητοῦ η μὴ τῆς νοημοσύνης ὑπάρχουσιν ἥδη ίκαναι. Μία τῶν παλαιωτέρων εἴναι ή τοῦ γάλλου ψυχολόγου Alfred Binet. Ἐκ δὲ τῶν νεωτέρων ἀρκούμεθα εἰς τὴν μνείαν τῶν γενομένων ὑπὸ τῆς Gertrud Bauer², τοῦ Georg Sand³, τοῦ Jakob Andreeae⁴ καὶ τῆς Anna Körber⁵.

¹ Ιδε κατωτέρω, σ. 446 κ.έ.

² G. BAUER, Synthetische Definitionsversuche. Ein Beitrag zur Frage der Erziehbarkeit von Intelligenzleistungen. *Arch. f. d. ges. Psychol.* 62, σ. 1.

³ G. SAND, Über die Erziehbarkeit von Intelligenzleistungen bei schwachbegabten Kindern. *Arch. f. d. ges. Psychol.* 76, σ. 387.

⁴ J. ANDREEAE, Über die Hebung des allgemeinen Intelligenzleistungsniveaus durch eine neue Methode des Unterrichts. *Diplomarbeit der Handelshochschule Mannheim*, 1929.

⁵ A. KÖRBER, Über die Änderung des Verhaltens bei fortschreitender Intelligenzentwicklung. *Diplomarbeit der Handelshochschule Mannheim*, 1928.

Ἐκ τῶν ἔρευνῶν τούτων αἱ νεώτεραι εἴναι περιωρισμένης ἐκτάσεως, στρεφόμεναι κυρίως εἰς τὴν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ἐνός τινος κριτηρίου (test) διακρίβωσιν, κατὰ πόσον εἴναι δυνατὴ δὶς ἀσκήσεως ἡ κτῆσις μείζονος δεξιότητος ἐν τῇ ἐκτελέσει ὥρισμένων διανοητικῶν ἐνεργειῶν. Ἐνίστε δ' ἡ ἀσκησις, εἰς τὴν διποίαν ὑποβάλλεται πλευρά τις τοῦ νοητικοῦ βίου, εἴναι βραχυτάτης διαρκείας. Ἐκ τῶν οὕτω δὲ συναγομένων πορισμάτων ἔξαγονται εἴτα γενικώτερα συμπεράσματα περὶ τοῦ ἀσκητοῦ τῆς νοημοσύνης.

Νομίζομεν ὅμως, ὅτι αἱ ἔρευναι αὗται καὶ ἔνεκα τῆς στενότητος τῶν σκοπῶν, εἰς τὸν διποίους ἀπέβλεπον καὶ ἔνεκα τοῦ περιωρισμένου ἀνθρωπίνου οὐλικοῦ, ὅπερ ἐχρησιμοποίησαν, εἴναι ἀνεπαρκεῖς πρὸς ἐπίλυσιν ζητήματος οὕτω θεμελιώδους καὶ πολυσχιδοῦς, οἷον εἴναι τὸ ἀσκητὸν τῆς νοημοσύνης. Διαφωτίζουσι δὲ μόνον αὐτὸ ἀπὸ μιᾶς πλευρᾶς. Σημειωτέον δέ, ὅτι οἱ προειρημένοι ἔρευνηται καταλήγουσιν εἰς τὸ γενικὸν πόρισμα, ὅτι διὰ τῆς ἀσκήσεως ὑφίστανται ὑψώσιν αἱ διανοητικαὶ λειτουργίαι, τὰς διποίας ὑπέβαλον εἰς ἔξέτασιν¹.

Ἀμεσώτερον ἀπτομένη τοῦ παρόντος θέματος καὶ εὐρυτέρας ἐκτάσεως, εἰ καὶ παλαιοτέρα, εἴναι ἡ ἔρευνα τοῦ μνημονευθέντος *A. Binet*. Οἱ παῖδες, ἐπὶ τῶν διποίων οὕτως ἔξετέλεσε τὰς ἔρευνας του, ὑπελείποντο τῆς κανονικῆς νοημοσύνης. Ἐφημόροςθη δ' ἐπ' αὐτῶν ἡ ἐπομένη μέθοδος: Ἐμετρήθησαν διὰ τῆς αλίμακος *Binet-Simon* καὶ καθωρίσθη τὸ νοητικὸν ἐπίπεδον αὐτῶν. Μετὰ τοῦτο ὑπεβλήθησαν εἰς εἰδικὰς ἀσκήσεις διαρκείας ἐνὸς ἔτους, μετὰ τὸ πέρας δ' αὐτῶν ἐμετρήθησαν ἐκ νέου διὰ τῆς αὐτῆς αλίμακος καὶ καθωρίσθη ἡ μεταξὺ τῶν δύο μετρήσεων διαφορά.

Τὸ πόρισμα τῆς ἔρευνης ταύτης εἴναι τὸ ἐπόμενον:

Κατὰ τὴν πρώτην μέτρησιν οἱ παῖδες εὑρέθησαν ὑπολειπόμενοι νοητικῶς τῆς ἡλικίας των κατὰ τρία περίπου ἔτη. Κατὰ δὲ τὴν ἐπακολουθήσασαν μετὰ τὰς ἀσκήσεις μέτρησιν ἔδειξαν ὑστέρησιν ἀπὸ τοῦ κανονικοῦ μόνον δύο ἔτῶν. Τοῦτο δηλοῦ σημαντικὴν πρόσοδον, διότι ἀνευ τῶν ἀσκήσεων ἡ νοητικὴ τῶν παΐδων τούτων ὑστέρησις θὰ ὑφίστατο αὔξησιν, λ. χ. ἀπὸ τριετοῦς θὰ ἀπέβαινεν ἵσως τριῶν ἔτῶν καὶ τινῶν μηνῶν. Ἀντὶ τούτου ὅμως εὑρέθησαν ὑστεροῦντες μόνον κατὰ δύο ἔτη, ὅπερ σημαίνει, ὅτι συνετελέσθη ἐν αὐτοῖς διὰ τῶν ἀσκήσεων ἐνὸς ἔτους ὑψώσις νοητικὴ ἀνωτέρα τῆς κανονικῆς, καὶ δὴ ισοδύναμος πρὸς δύο ἔτη².

¹ Διεξοδικὴ ἀνάλυσιν τῶν ἔρευνῶν τούτων ἴδε παρὰ OTTO SELZ, Versuche zur Hebung des Intelligenzniveaus. Ein Beitrag zur Theorie der Intelligenz und ihrer erziehlichen Beeinflussung, *Zeitschr. f. Psychol.* 134, Heft 4 bis 6, σ. 236-301, 1935.

² Περὶ τῶν ἔρευνῶν τούτων τοῦ BINET καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐφαρμοσθεισῶν μεθόδων ἀσκήσεων ἴδε τὸ βιβλίον αὐτοῦ, Les idées modernes sur les enfants, σ. 140 κ.έξ. Μετάφρασις Ἑλληνικὴ ὑπὸ Χ. ΛΕΦΑ. ἴδε καὶ τὸ βιβλίον ἡμῶν, Ψυχικαὶ διαφοραὶ τῶν παΐδων καὶ ἡ διάγνωσις αὐτῶν, σ. 278 κ.έξ. Ἐν Ἀθήναις, 1932.

Ε. — Η ΗΜΕΤΕΡΑ ΕΡΕΥΝΑ

Εις τὸν αὐτὸν ἀπώτερον σκοπὸν ἀποβλέπει καὶ ἡ παροῦσα ἔρευνα ἡμῶν. Διαφέρει ὅμως τῶν πρὸ αὐτῆς καὶ κατὰ τὴν εὐρύτητα τῶν τεθέντων σκοπῶν καὶ κατὰ τὸ ποιὸν καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ χρησιμοποιηθέντος ἀνθρωπίνου ὄλικοῦ καὶ κατὰ τὰς ἐφαρμοσθείσας μεθόδους. Συγγενεστέρα εἶναι πρὸς τὴν ἔρευναν τοῦ Binet, διαφέρει ὅμως καὶ αὐτῆς εἰς οὐσιώδη σημεῖα.

Ἐν πρώτοις τὰ ὑποκείμενα τῆς ἔρευνης ἡμῶν, οἱ παῖδες, ἃσαν διαφόρου νοηματύνης τῶν ἔξετασθέντων ὑπὸ τοῦ Binet. Ἐκεῖνος, ὡς καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν ἔρευνητῶν, ὑπέβαλον εἰς ἔξετασιν παῖδας ὑπολειπομένους τὴν νοημοσύνην. Ἡ νοητικὴ ὅμως κατάστασις τῶν τοιούτων παΐδων ὀφείλεται πολλάκις εἰς ἀτελείας ὀργανικάς. Ἡ τοιαύτη δ' ἔξαρτησις τῆς νοητικῆς ὑστερήσεως ἀπὸ τοῦ ὀργανικοῦ παράγοντος καθιστᾷ προβληματικὴν τὴν ἐπ' αὐτὴν ἐπίδρασιν θεωρητικῶν μέσων καὶ πνευματικῶν ἀσκήσεων. Διὰ τοῦτο προεκρίναμεν διὰ τὰς ἔρευνας ἡμῶν παῖδας κανονικῆς νοημοσύνης.

Πλὴν τούτων διαφέρει ἡ ἡμετέρα μέθοδος τῆς τοῦ Binet κατὰ τὸ εἶδος τῶν γενομένων ἀσκήσεων. Αἱ πλεῖσται τῶν ὑπὸ ἐκείνου ἐπινοηθεισῶν ἀναφέρονται εἰς σωματικάς κινήσεις, εἰς ἐνέργειας τῆς βουλήσεως καὶ συναισθηματικάς διεγέρσεις. Αὗται ὅμως δὲν ἀπευθύνονται ἀμέσως εἰς τὴν νοημοσύνην καὶ τὰς χαρακτηριζούσας αὐτὴν δεξιότητας καὶ διὰ τοῦτο δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῶσι μέσα πρόσφορα πρὸς καλλιέργειαν αὐτῆς. Ἐπομένως τὰ εὔνοϊκὰ πορίσματα, εἰς τὰ ὄποια κατέληξεν ὁ Binet, δὲν πρέπει νὰ ἐκληγθῶσιν ως δηλοῦντα ὑψωσιν τῆς νοημοσύνης αὐτῆς, ἀλλ' ἵσως ἀποδοτέα εἰς ἀλλα αἴτια¹.

Ἡμεῖς δὲν ὑπεβάλλομεν εἰς τοιαύτας εἰδικὰς ἀσκήσεις τοὺς ὑφ' ἡμῶν ἔξετασθέντας παῖδας. Ὁρθότερον ἐνομίσαμεν νὰ λάβωμεν ως ὑποκείμενα τῆς ἔρευνης ἡμῶν παῖδας, οἵτινες θὰ εῖχον εὐκατιρίας νὰ ἐκτελέσωσιν ἐπὶ μακρότερον χρόνον νοητικὰς ἐργασίας, προκαλούσας εἰς πολυμερῆ καὶ ἀβίαστον ἐνέργειαν τὰς δεξιότητας ἐκείνας, αἵτινες εύρισκονται εἰς σύνδεσμον πρὸς τὴν νοημοσύνην. Καὶ εἰδικώτερον ἡθελήσαμεν νὰ ἔρευνήσωμεν, ἐὰν σχολεῖον καλῶς λειτουργοῦν, ὅπερ δὲν περιορίζεται εἰς μηχανικὴν ἐν τῇ μνήμῃ ἐντύπωσιν γνώσεων, ἀλλὰ βάσιν ἔχει τὴν ἐλευθέρων πνευματικὴν ἐνέργειαν τῶν μαθητῶν καὶ τὴν σκοπίμον χρησιμοποίησιν ἀπασῶν τῶν ψυχικῶν δυνάμεων αὐτῶν πρὸς αὐτοτελῆ εἰσδοχὴν καὶ ἐπεξεργασίαν τῶν ὑποκειμένων τῆς διδασκαλίας, δύναται νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τὴν ἔξελιξιν τῆς νοημοσύνης αὐτῶν.

Τοῦτο δ' ἐνέχει τὸ μέγα προτέρημα, ὅτι δὲν προκαλοῦμεν διὰ μέσων τεχνητῶν εἰς ἐνέργειαν αὐτὰς τὰς δεξιότητας, τὰς ὄποιας θέλομεν νὰ μετρήσωμεν, διότι αὗται διὰ τῆς συχνῆς καὶ μηχανικῆς ἐπαναλήψεως δύνανται ἵσως νὰ ἀποκτήσωσι μείζονα

¹ "Ιδε ΣΟΦΙΑΣ ΓΕΔΕΩΝ, Ἡ ὑψωσις τῆς νοημοσύνης καὶ ἡ προσπάθεια τοῦ γάλλου A. Binet. Ἐν Ἀθήναις, 1926.

ἀσφάλειαν καὶ ταχύτητα, δὲν ἔπειται ὅμως ἐκ τούτου, ὅτι κατέστησαν ἵκαναι νὰ ἐκτελῶσι καὶ ἐνεργείας διαφόρους ἐκείνων, αἵτινες ὑπεβλήθησαν εἰς ἀσκησιν.

ΣΤ. — ΕΙΔΙΚΩΤΕΡΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΗΣ ΥΦ' ΗΜΩΝ ΕΦΑΡΜΟΣΘΕΙΣΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Πρὸς ἔρευναν τοῦ προκειμένου ζητήματος ὑπεβάλομεν ἃς μετρήσεις τῆς νοημοσύνης μαθητὰς τῆς πρώτης (κατωτάτης) τάξεως τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τοῦ Πειραματικοῦ Σχολείου Ἀθηνῶν. Αἱ μετρήσεις δ' ἔγένοντο διὰ τῆς κλίμακος Binet-Simon, ὡς αὕτη διεσκευάσθη ὑφ' ἡμῖν, προσαρμοσθεῖσα πρὸς τὰς παρ' ἡμῖν συνθήκας¹. Τὴν ἐκλογὴν μαθητῶν τῆς τάξεως ταύτης ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον διὰ τοὺς ἐπομένους ἴδια λόγους:

α'. Ἐν τῇ κατωτάτῃ τάξει τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τελεῖται ἀπότομος μεταλλαγὴ τοῦ βίου τῶν παιδῶν. Τὴν προτέραν ἀμεριμνησίαν αὐτῶν διαδέχεται νῦν περίοδος σοβαρᾶς καὶ ἐσκεμμένης ἐργασίας. Οἱ παῖδες ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ὡρισμένων ἐργασιῶν, εἰς τὴν ἐκμάθησιν ποικίλων γνώσεων, εἰς τὴν συστηματικὴν χρησιμοποίησιν τῶν δυνάμεων καὶ τῆς νοημοσύνης αὐτῶν. Διὰ τοῦτο δὲ κυρίως κατὰ τὴν περίοδον ταύτην καθίστανται ἔκδηλοι μεταβολαὶ ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ ψυχικοῦ βίου αὐτῶν.

β'. Ἰδιαιτέρως οἱ μαθηταὶ τῆς πρώτης τάξεως τοῦ Πειραματικοῦ ἡμῶν Σχολείου δὲν διδάσκονται κατὰ τὸν συνήθη τρόπον τῆς κατανομῆς τῶν γνώσεων εἰς μαθήματα, ἀλλὰ κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἑταίρας διδασκαλίας. Αὕτη δ' ἀποβλέπει κυρίως εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν παιδῶν. Αἱ δὲ αὐτῆς ἀσκούμεναι ἐπιδράσεις ἐνεργοῦσι κατὰ σύστημα ὡς ἐρεθίσματα, διὰ τῶν ὁποίων τίθενται εἰς κίνησιν καὶ σκοπίμως χρησιμοποιοῦνται ἀπασικαὶ αἱ πνευματικαὶ δυνάμεις τῶν παιδῶν καὶ κατ' ἐξοχὴν αἱ συναφεῖς πρὸς τὴν νοημοσύνην, αἵτινες διὰ τοῦτο ὑφίστανται πᾶσαν τὴν δυνατὴν ἐξέλιξιν.

Καὶ ἐν τῇ ἐκλογῇ δὲ τῆς κλίμακος Binet-Simon ὡς μεθόδου τῶν μετρήσεων ἡμῶν νομίζομεν, ὅτι ἐπετύχομεν τοῦ ὅρθου. Ὡς γνωστόν, ἡ ἐπιτυχία ἐν τῇ ἐκλογῇ μεθόδου πρὸς ἔρευναν ψυχολογικοῦ τινος προβλήματος ἔγκειται κυρίως ἐν τούτῳ: Ἡ ἐκλεγεῖσα μέθοδος νὰ προκαλῇ ἀβιάστως καὶ πολυμερῶς εἰς πλήρη ἐνέργειαν τὰς ἰδιότητας, τῶν ὁποίων ἐπιζητεῖται ὁ χαρακτηρισμός. Οὐδεμίᾳ ὅμως ἀλλη μέθοδος εἴναι ἐπιτηδειοτέρα τῆς κλίμακος ταύτης, ὅπως προκαλῇ εἰς ἐνέργειαν τὴν νοημοσύνην. Αὕτη ἔχει ἐπινοηθῆ ad hoc πρὸς μέτρησιν τῆς νοημοσύνης καὶ διὰ τοῦτο εἴναι κατεσκευασμένη οὕτως, ὡστε διὰ μετρούμενος νὰ προβαίνῃ εἰς νοητικὰς ἐνεργείας, διὰ τῶν ὁποίων κρούονται πᾶσαι αἱ θύραι τοῦ πνευματικοῦ βίου καὶ τίθενται εἰς ἐνέργειαν πᾶσαι αἱ δεξιότητες, αἱ τὴν νοημοσύνην ἀποτελοῦσαι.

¹ Περὶ τῆς ἐλληνικῆς μορφῆς τῆς κλίμακος ἴδε N. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ, 'Η διάγνωσις τοῦ βαθμοῦ τῆς νοημοσύνης ἐπὶ τῇ βάσει πειραματικῶν ἔρευνῶν. Νέα μορφὴ τῆς κλίμακος Binet-Simon, Πρακτικὰ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, 6, 1931, σ. 356 κ.εξ.

Ελδικώτερον δὲ διὰ τῶν tests τῆς κλίμακος προβάλλονται ποικιλώταται ἀπαιτήσεις. "Αλλα στρέφονται πρὸς τὴν θεωρητικὴν καὶ ἄλλα πρὸς τὴν πρακτικὴν νοημοσύνην. "Αλλα ἀπασχολοῦσι τὰς ἀπλουστέρας καὶ ἄλλα τὰς συνθετωτέρας νοητικὰς δεξιότητας. "Αλλα θέτουσιν εἰς ἐνέργειαν τὴν συνδυαστικήν, ἄλλα τὴν ἀφαιρετικήν, ἄλλα τὴν κριτικήν, ἄλλα τὴν συλλογιστικὴν ίκανότητα. "Αλλα στρέφονται πρὸς τὴν γλωσσικὴν δεξιότητα, ἄλλα πρὸς τὴν μαθηματικήν, ἄλλα πρὸς τὴν τεχνικὴν κ. τ. λ. "Ενεκα δὲ τούτῳ δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσι δι' αὐτῆς μετ' ἀκριβείας αἱ διάφοροι πλευραὶ τῆς νοημοσύνης καὶ πᾶσα πιστοποιουμένη δι' αὐτῆς ὑψώσις τοῦ νοητικοῦ ἐπιπέδου δηλοῦ οὐχὶ μονομερῇ τινα νοητικὴν προαγωγήν, ἄλλα καθολικὴν τοιαύτην.

"Επερον προτέρημα τῆς ἐρεύνης διὰ τῆς κλίμακος εἶναι, ὅτι δὲν ἀλλοιοῦνται τὰ ἀποτελέσματα μεταγενεστέρων μετρήσεων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παιδός ἐκ τοῦ παράγοντος τοῦ ἔθισμοῦ, ὡς συμβαίνει ἐπὶ πλείστων ἄλλων πειραματικῶν μεθόδων¹. Διὰ τῆς ἐπανειλημμένης δηλαδὴ χρήσεως αὐτῶν ἀποκτᾷ ὁ ἐξεταζόμενος μείζονα εὐχέρειαν, ὅφειλομένην εἰς τὴν ἐκ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν αὐτῶν ἐνεργειῶν ἐπερχομένην ἀσκησιν. Τοῦτο ὅμως δὲν συμβαίνει ἐπὶ τῆς κλίμακος Binet-Simon ἐνεκα πολλῶν αἰτίων, τῶν ὁποίων ἄλλα μὲν ἀναφέρονται εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτῆς καὶ ἄλλα εἰς τοὺς τρόπους τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῆς.

Μνημονευτέον προσέτι, ὅτι ἡ χρῆσις τῆς περὶ ής ὁ λόγος μεθόδου καθιστᾶ δυνατὰς συγκρίσεις λεπτοτάτης φύσεως καὶ ἐπιτρέπει τὴν ἐξαγωγὴν ἀκριβεστάτων πορισμάτων.

"Ἐχρησιμοποιήσαμεν δὲ τὴν ὑφ' ἡμῶν διαρρυθμισθεῖσαν κλίμακα, ἥτις ἔχει κατὰ τὸ πλεῖστον καθαροῦ ἀπὸ τῆς πληθύνος τῶν tests γνώσεων, ἀτινα περιελάμβανεν ἡ κλίμαξ καὶ ἐν τῇ ἀρχικῇ της μορφῇ καὶ ἐν ταῖς μεταγενεστέραις τροποποιήσεσιν αὐτῆς. Τὰ tests ταῦτα ἀντικατεστήσαμεν, ἐφ' ὅσον ἥτο δυνατόν, δι' ἄλλων μετρούντων τὰς ἀνωτέρας νοητικὰς δεξιότητας².

"Εκαστος τῶν ὑφ' ἡμῶν ἐξετασθέντων ὑπεβλήθη εἰς μέτρησιν δις ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ σχολικοῦ ἔτους, τ. ἔ. κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους (μεταξὺ 10 καὶ 20 Ὁκτωβρίου) καὶ περὶ τὸ τέλος αὐτοῦ (μεταξὺ 20 καὶ 30 Μαΐου). Ἐκ τῆς συγκρίσεως δὲ τῶν πορισμάτων τῶν δύο τούτων μετρήσεων ἐξήχθησαν τὰ πορίσματα ἡμῶν. Οὕτω χρονικὴν περίοδον ἐξελίξεως τῆς νοημοσύνης ἐλάχθομεν τὸν μεταξὺ Ὁκτωβρίου καὶ Μαΐου χρόνον, τὸν ὁποῖον, καίτοι βραχύν, θεωροῦμεν προσφορώτατον διὰ τὴν παροῦσαν ἔρευναν ἐνεκα τῶν ἐπομένων λόγων: Κατὰ τὴν πρώτην μέτρησιν (τοῦ Ὁκτωβρίου) ὁ θετῆς παῖς δὲν ἔχει ἀκόμη ὑποστῆ ἐπίδρασιν τινα τοῦ σχολείου, ἀλλά, προσερχόμενος

¹ Πρβλ. OTTO BOBERTAG, Über den Einfluss der Übung auf das Ergebnis von Testprüfungen. *Zeitschr. f. päd. Psych.* 28, 12 (1927) σ. 565 - 569.

² Πρβλ. N. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ, ἔ. ἀ,

ἐκ τοῦ οίκου, δεικνύει τὴν φυσικὴν κατάστασιν τῆς νοημοσύνης του. Κατὰ τὸν ἐπακολουθοῦντα ὅμως χρόνον (μέχρι τοῦ Μαΐου) διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐπίδρασιν τοῦ σχολείου καὶ ὑποβάλλεται ἐν αὐτῷ εἰς πλείστας ἔργασίας, ἀπασχολούσας πολυμερῶς τὴν νοημοσύνην του. Οὕτω δ' ἐπιτελοῦνται ἐν αὐτῷ σπουδαιόταται ψυχικαὶ μεταβολαὶ καὶ καθίστανται ἔκδηλοι σημαντικώταται πρόσοδοι ἐν τῇ ἔξελίζει του.

"Απασαι αἱ μετρήσεις ἡμῶν ἐγένοντο κατὰ τὴν καθιερωμένην ἐν τῷ ἡμετέρῳ Ἑργαστηρίῳ τάξιν ὑπὸ ἐμπείρων καὶ εἰδικῶς ἡσκημένων μετρητῶν, διατελούντων ὑπὸ τὴν ἀμεσον ἐποπτείαν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἑργαστηρίου καὶ τοῦ ἐπιστημονικοῦ προσωπικοῦ αὐτοῦ. Υπὸ εἰδικῶν δὲ βοηθῶν ἐτηρήθησαν λεπτομερέστατα πρωτόκολλα ἀπασῶν τῶν μετρήσεων, περιέχοντα τὰς δοθείσας ἀποκρίσεις εἰς ἕκαστον τῶν tests τῆς αλίμακος.

Πρὸς συλλογὴν δὲ πλουσιωτέρου ὑλικοῦ δὲν ἡρκέσθημεν εἰς τὴν μέτρησιν τῶν σχετικῶν ὀλιγαρίθμων μαθητῶν ἐνὸς μόνου ἔτους, ἀλλ' ἐπεξετείναμεν τὰς μετρήσεις ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐν τῇ αὐτῇ τάξει τοῦ δημοτικοῦ σχολείου. Οὕτως ὑπεβάλομεν εἰς μετρήσεις κατὰ Ὁκτώβριον καὶ Μάϊον τοὺς μαθητὰς τῆς πρώτης τάξεως κατὰ τὰ ἔτη 1932 - 1933, 1933 - 1934, 1934 - 1935, 1935 - 1936 καὶ 1936 - 1937.

Τὰ πορίσματα δ' ἡμῶν περιελάβομεν εἰς πίνακας κατανομῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν βάσις ἐλήφθη ὁ δείκτης νοημοσύνης¹ τῶν μετρηθέντων μαθητῶν. Οἱ πίνακες οὗτοι περιέχουσι τὰς ἐπομένας στήλας: Αὔξοντα ἀριθμὸν μετρηθέντων μαθητῶν, ἡλικίαν αὐτῶν, Δ.Ν. κατὰ Ὁκτώβριον, Δ.Ν. κατὰ Μάϊον, διαφοράν. Σπουδαιόταται εἶναι αἱ στήλαι, αἵτινες ἐμφαίνουσι τοὺς Δ.Ν. καὶ τὰς διαφορὰς μεταξὺ τῆς 1ης καὶ τῆς 2ας μετρήσεως.

Τηράχουσι προσέτι ἐν ἑκάστῳ πίνακι τὰ ἐπόμενα δεδομένα τῶν μετρήσεων: Ο μέσος ὄρος τοῦ Δ.Ν. ἀπάντων τῶν μετρηθέντων κατὰ Ὁκτώβριον καὶ Μάϊον, ὁ μέσος ὄρος τῆς διαφορᾶς τῶν δύο τούτων μετρήσεων (ὑπεροχὴ ἢ ὑστέρησις), ὁ ἀριθμὸς τῶν δεικνυόντων ὑπεροχήν, στασιμότητα καὶ ὑστέρησιν μαθητῶν. Τέλος δὲ σημειοῦται καὶ ὁ ἀριθμός, ὁ δηλῶν τὴν κατὰ μέσον ὄρον ὑψωσιν τοῦ Δ.Ν. τῶν μαθητῶν, καθ' ὃ ἔτος ἐγένετο ἡ μετρήσις.

Κατὰ ταῦτα οἱ πίνακες δεικνύουσι τὸ νοητικὸν ἐπίπεδον τῶν μετρηθέντων κατὰ Ὁκτώβριον καὶ Μάϊον. Ἐκ τῆς συγκρίσεως δ' αὐτῶν καταφαίνεται, πόσοι τῶν μετρηθέντων ὑπέστησαν ὑψωσιν τῆς νοημοσύνης ἀπὸ Ὁκτωβρίου μέχρι Μαΐου καὶ μέχρι

¹ Ο δρος «δείκτης νοημοσύνης» (Δ.Ν.) ἔχει εἰσαχθῆ ὑφ' ἡμῶν καὶ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν γερμανικὸν δρον «Intelligenzquotient», οὗτος κυρίως δηλοῦ «πηγίκον νοημοσύνης». Παριστᾷ δὲ δι' ὑρισμένου ἀριθμοῦ τὴν ὑψίστην νοητικὴν ἔντασιν τοῦ διὰ τῆς αλίμακος μετρηθέντος προσώπου, ἢ ἀλλως τὸ νοητικὸν ἐπίπεδον αὐτοῦ. Ο ἀριθμὸς οὗτος ἔξαγεται κατόπιν εἰδικῶν ὑπολογισμῶν, περὶ τῶν διοσίων ἵδε τὰ λεγόμενα ἐν τῷ βιβλίῳ ἡμῶν: «Ψυχικαὶ διαφοραὶ τῶν παιδῶν καὶ ἡ διάγνωσις αὐτῶν», σ. 222 κ.ε.

τίνος βαθμού, πόσων ἡ νοημοσύνη ἔμεινε στάσιμος καὶ πόσοι ἔδειξαν ύστέρησιν καὶ ἐν τίνι μέτρῳ.

Τὰ οὕτω δ' ἀναλυτικῶς παρεχόμενα ἐν τοῖς πίναξι πορίσματα παρεστήσαμεν καὶ ἐποπτικώτερον ἐν τῇ κατωτέρῳ παρατιθεμένῃ γραφικῇ παραστάσει¹. Ἐν αὐτῇ εὑρηνται τὰ δεδομένα τῶν μετρήσεων τούτων, ὡς κατενείμασεν αὐτὰ εἰς βαθμίδας κατὰ δεκάδας δείκτου νοημοσύνης. Καὶ ἡ μὲν συνεχὴς γραμμὴ παριστᾷ τὴν κατανομὴν τῶν δεδομένων κατὰ Ὀκτώβριον, ἡ δὲ διακοπομένη τὴν κατανομὴν τῶν δεδομένων κατὰ Μάϊον.

Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ἔρευνα ἡμῶν προσέλαβε μεγίστην ἔκτασιν καὶ ἀνέκυψαν δι' αὐτῆς πλεῦστα προβλήματα², ἀτινα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ περιληφθῶσιν ἐν μιᾷ ἀνακοινώσει, θὰ ἔξετάσωμεν ἐν τῇ παρούσῃ ἀνακοινώσει, ητις δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποτελοῦσα εἰσαγωγὴν εἰς τὰς μελλούσας νὰ ἐπακολουθήσωσι, μόνον τὸ ἀρχικῶς τεθὲν θέμα, ἐὰν παρετηρήθη ὑψώσις τοῦ νοητικοῦ ἐπιπέδου τῶν ὑφ' ἡμῶν ἔξετασθεντῶν παίδων.

Ἐν τοῖς ἐπομένοις θὰ ἀναπτύξωμεν τὰ πορίσματα τούτους καὶ ἐπ' αὐτῶν στηρίζομενοι θὰ ἀναπτύξωμεν τὰ πορίσματα ἡμῶν. Οἱ παρατιθέμενοι πίνακες εἶναι πέντε, ἔκαστος τῶν ὁποίων περιλαμβάνει τὰ δεδομένα τῶν μετρήσεων ἐνὸς σχολικοῦ ἔτους. Ἐκ τούτων ὁ ὑπ' ἀριθ. 1 περιέχει πορίσματα 26 μετρηθέντων παίδων κατὰ τὸ ἔτος 1932-33, ὁ ὑπ' ἀριθ. 2 τὰ πορίσματα 24 μετρηθέντων τὸ 1933-34, ὁ ὑπ' ἀριθ. 3 τὰ πορίσματα 30 μετρηθέντων τὸ 1934-35, ὁ ὑπ' ἀριθ. 4 τὰ πορίσματα 31 μετρηθέντων τὸ 1935-36 καὶ ὁ ὑπ' ἀριθ. 5 τὰ πορίσματα 30 μετρηθέντων τὸ 1936-37. Κατὰ ταῦτα ὑπεβάλομεν διεισδύοντας μετρησιν διὰ τῆς αλίμακκος 141 παῖδας 6 ἕως 7 ἔτῶν ἐν διαστήματι πέντε ἔτῶν. Ἐπομένως ἔγενοντο 282 ἐν ὅλῳ μετρήσεις, ἔκαστη τῶν ὁποίων εἶναι ἀτομικὴ καὶ ἀπαιτεῖ χρόνον τούλαχιστον δύο ὥρῶν.

Z. - ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΜΕΤΡΗΣΕΩΝ

Πρὸν ἡ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν ἔξετασιν τῶν πορισμάτων, εἰς τὰ ὄποια κατελήξαμεν, εῖναι ἀνάγκη νὰ ὑποβάλωμεν εἰς ἀνάλυσιν τὸ περιεχόμενον τῶν παρατιθεμένων πινάκων. Ὡς καὶ ἀνωτέρῳ εἴπομεν, βάσιν ἐλάβομεν τὰς μεταβολάς, τὰς ὄποιας ὑφίσταται ὁ Δ.Ν. Εἶναι δὲ αὐταὶ αἱ ἐπόμεναι, ἔξεταζόμεναι ἀναλυτικῶς καθ' ἔκαστον ἔτος τῶν μετρήσεων:

1ον ἔτος μετρήσεων. — Ἐκ τῶν ὑποβληθέντων εἰς μέτρησιν 26 παίδων δεικνύουσιν υψώσιν τοῦ Δ.Ν. οἱ 20, τ. ἔ. τὰ 76,92% τοῦ ὅλου, μείωσιν δὲ οἱ 6, τ. ἔ. τὰ 23,08% τοῦ ὅλου. Καὶ ἡ μὲν ὑψώσις ἀνέρχεται εἰς 185 βαθμοὺς συνολικῶς, ἡ δὲ μείωσις εἰς 45. Ἀφαιρουμένου τοῦ δευτέρου τῶν ἀριθμῶν τούτων ἀπὸ τοῦ πρώτου, προκύπτει διαφορὰ

¹ Ἐδεικνύεται σε παρατητική γραφική παραστάσει, σ. 445.

² Περὶ τῶν σπουδαιοτάτων ἔτη αὐτῶν ἔδεικνύεται σε παρατητική γραφική παραστάσει, σ. 446.

ἐπὶ πλέον 140, τ. ἔ. + 5,38 Δ. Ν. Οἱ ἀριθμὸς οὗτος δηλοῖ τὴν κατὰ μέσον ὥραν ὑψωσιν τοῦ Δ. Ν. ὑπὲρ τὸ κανονικὸν τῶν μαθητῶν τούτων κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς φοιτήσεως αὐτῶν εἰς τὸ σχολεῖον καὶ εἰδικώτερον κατὰ τὸν χρόνον τὸν μεταξὺ Ὁκτωβρίου καὶ Μαΐου.

ΠΙΝΑΞ 1

Αὔγ. ΔΟΒ. μετοβέτων μαθητῶν	Ἡλικία εἰς ἔτη καὶ μῆνας	Δείκτης νομισμάτων Οκτωβρίου	Δείκτης νομισμάτων Μαΐου	Διαφορά	Σύνθετον + πτερογόν - πτερογόν
1	5 ἔτ. 10 μην.	89	112	+23	
2	7 » 8 »	65	84	+19	
3	6 » 8 »	107	124	+17	
4	6 » 2 »	107	122	+15	
5	8 » 1 »	96	111	+15	
6	6 » 9 »	109	120	+11	
7	6 » 5 »	130	141	+11	
8	6 » 6 »	115	125	+10	
9	6 » 4 »	101	111	+10	
10	5 » 8 »	103	111	+8	
11	6 » 1 »	115	122	+7	+185
12	5 » 11 »	115	122	+7	
13	6 » 4 »	111	118	+7	
14	6 » 5 »	106	112	+6	
15	5 » 11 »	132	138	+6	
16	6 » 4 »	105	110	+5	
17	5 » 9 »	117	121	+4	
18	6 » 3 »	96	98	+2	
19	6 » 7 »	106	107	+1	
20	6 » 8 »	115	116	+1	
21	6 » 2 »	124	121	-3	
22	6 » 6 »	135	131	-4	
23	6 » —	108	104	-4	
24	6 » 3 »	128	123	-5	-45
25	6 » 1 »	96	86	-10	
26	5 » 11 »	109	90	-19	
		2840	2980		+140

ΠΙΝΑΞ 2

Αὔγ. ΔΟΒ. μετοβέτων μαθητῶν	Ἡλικία εἰς ἔτη καὶ μῆνας	Δείκτης νομισμάτων Οκτωβρίου	Δείκτης νομισμάτων Μαΐου	Διαφορά	Σύνθετον + πτερογόν - πτερογόν
1	6 ἔτ. 1 μην.	110	128	+18	
2	6 » —	103	119	+16	
3	6 » —	111	127	+16	
4	6 » —	103	114	+11	
5	6 » 5 »	117	127	+10	
6	7 » 1 »	107	116	+9	
7	6 » —	107	116	+9	
8	6 » —	133	141	+8	
9	6 » 7 »	99	107	+8	+155
10	5 » 11 »	121	128	+7	
11	6 » 8 »	101	108	+7	
12	6 » 8 »	100	106	+6	
13	6 » 7 »	104	109	+5	
14	6 » 3 »	99	105	+6	
15	6 » —	119	124	+5	
16	6 » 5 »	99	104	+5	
17	6 » 8 »	106	110	+4	
18	6 » 6 »	94	98	+4	
19	6 » 4 »	100	101	+1	
20	7 » 3 »	110	109	-1	
21	5 » 11 »	114	108	-6	
22	6 » 7 »	129	122	-7	-37
23	6 » 6 »	109	102	-7	
24	6 » 1 »	126	110	-16	
		2621	2739		+118

2ον ἔτος.—Ἐκ τῶν ὑποβληθέντων εἰς μέτρησιν 24 παιδῶν δεικνύουσιν ὑψωσιν Δ. Ν. οἱ 19, τ. ἔ. τὰ 79,17 % τοῦ ὅλου, μείωσιν δὲ οἱ 5, τ. ἔ. τὰ 20,83 % τοῦ ὅλου. Καὶ ἡ μὲν ὑψωσις ἀνέρχεται εἰς 155 βαθμούς συνολικῶς, ἡ δὲ μείωσις εἰς 37. Οὕτω

προκύπτει διαφορά ἐπὶ πλέον 118, τ. ε. + 4,92 Δ. Ν. Επομένως καὶ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ὑπέστη ὑψώσιν δ. Δ. Ν. τῶν μετρηθέντων.

ΠΙΝΑΞ 3

Αὔξ. διοθ. μετρηθέντων μαθητῶν	“Ηλικία εἰς ἡπή καὶ μῆνας	Δείκτης νομισμάτων Οκτωβρίου	Δείκτης νομισμάτων Μαΐου	Διαφορά	Σύνθετον + ὑπερχή — στασιμοτ. — διστροφής
I	6 ἔτ. 4 μην.	87	105	+18	
2	6 » 3 »	103	119	+16	
3	6 » 4 »	87	98	+11	
4	6 » 2 »	105	115	+10	
5	6 » 3 »	104	114	+10	
6	6 » 8 »	113	122	+ 9	
7	6 » 7 »	104	113	+ 9	
8	6 » 10 »	124	131	+ 7	+116
9	6 » 11 »	131	137	+ 6	
10	6 » 1 »	88	94	+ 6	
11	6 » 2 »	111	116	+ 5	
12	6 » 6 »	118	122	+ 4	
13	6 » 3 »	117	120	+ 3	
14	6 » —	113	114	+ 1	
15	5 » 10 »	109	110	+ 1	
16	6 » 4 »	100	100	=	=
17	5 » 11 »	118	118	=	
18	6 » 1 »	123	122	- 1	
19	6 » 7 »	94	93	- 1	
20	6 » —	117	116	- 1	
21	6 » 9 »	121	120	- 1	
22	6 » 10 »	95	93	- 2	
23	6 » 8 »	110	107	- 3	
24	6 » 2 »	124	120	- 4	- 60
25	6 » 9 »	109	104	- 5	
26	6 » 10 »	110	105	- 5	
27	5 » 11 »	155	149	- 6	
28	6 » 7 »	96	88	- 8	
29	6 » 10 »	107	99	- 8	
30	6 » 2 »	158	143	- 15	
		3351	3407	+ 56	

ΠΙΝΑΞ 4

Αὔξ. διοθ. μετρηθέντων μαθητῶν	“Ηλικία εἰς ἡπή καὶ μῆνας	Δείκτης νομισμάτων Οκτωβρίου	Δείκτης νομισμάτων Μαΐου	Διαφορά	Σύνθετον + ὑπερχή — στασιμοτ. — διστροφής
I	6 ἔτ. 8 μην.	105	134	+29	
2	6 » 4 »	87	114	+27	
3	6 » 1 »	121	146	+25	
4	6 » 8 »	104	128	+24	
5	6 » 1 »	93	115	+22	
6	6 » 7 »	104	125	+21	
7	6 » 7 »	109	128	+19	
8	6 » 2 »	93	110	+17	
9	6 » —	110	127	+17	
10	6 » —	101	116	+15	
11	6 » 7 »	132	147	+15	
12	5 » 11 »	96	110	+14	+321
13	6 » 5 »	97	110	+13	
14	6 » 4 »	103	115	+12	
15	6 » 2 »	124	135	+11	
16	6 » 5 »	108	117	+ 9	
17	6 » 1 »	129	135	+ 6	
18	6 » 3 »	101	107	+ 6	
19	6 » 9 »	100	105	+ 5	
20	5 » 11 »	101	106	+ 5	
21	5 » 8 »	108	112	+ 4	
22	6 » 3 »	117	120	+ 3	
23	5 » 11 »	107	109	+ 2	
24	7 » 9 »	77	77	=	
25	6 » 9 »	98	97	- 1	
26	6 » 2 »	96	94	- 2	
27	5 » 10 »	114	112	- 2	
28	6 » 7 »	106	102	- 4	- 42
29	6 » 3 »	113	109	- 4	
30	5 » 9 »	104	95	- 9	
31	6 » 5 »	138	118	-20	
		3296	3575	+279	

3ον ἔτος.—Ἐκ τῶν ὑπόβληθέντων εἰς μέτρησιν 30 παίδων δεικνύουσιν ὑψώσιν

τοῦ Δ. Ν. οἱ 15, τ. ἔ. τὰ 50% τοῦ ὅλου, στασιμότητα οἱ 2, τ. ἔ. τὰ 6,66% τοῦ ὅλου καὶ μείωσιν οἱ 13, τ. ἔ. τὰ 43,33% τοῦ ὅλου. Καὶ ἡ μὲν ὑψώσις ἀνέρχεται εἰς 116, ἡ δὲ μείωσις εἰς 60 βαθμούς. Οὕτω προκύπτει διαφορὰ ἐπὶ πλέον 56, τ. ἔ. + 1,87 Δ. Ν. Ἐπομένως καὶ κατὰ τὸ τρίτον ἔτος ὑπέστη ὑψώσιν ὁ Δ. Ν. τῶν μετρηθέντων.

ΠΙΝΑΣ 5

Αὐγ. ὥρα μετρηθεντὸν μαθητῶν	Ηλικία εἰς ἔτη καὶ μῆνας	Δεύτερος υπηρεσίου Οκτωβρίου	Δεύτερος υπηρεσίας Μαΐου	Διαφορὰ	Σύνθετον + ὑπεροχὴ - δυστροφὴ
1	6 ἔτ. 1 μῆν.	145	172	+27	
2	6 » 8 »	97	122	+25	
3	6 » 7 »	106	130	+24	
4	6 » 1 »	136	160	+24	
5	6 » 3 »	121	144	+23	
6	5 » 11 »	138	159	+21	
7	6 » 4 »	105	125	+20	
8	6 » 4 »	101	120	+19	
9	6 » 5 »	98	110	+12	
10	6 » 5 »	112	121	+ 9	
11	6 » —	103	112	: 9	
12	6 » 9 »	109	117	+ 8	+282
13	6 » 8 »	122	130	+ 8	
14	6 » 6 »	114	122	+ 8	
15	6 » 11 »	90	97	+ 7	
16	7 » 2 »	109	116	+ 7	
17	6 » —	111	118	+ 7	
18	6 » 3 »	103	110	+ 7	
19	6 » 6 »	108	114	+ 6	
20	6 » 3 »	83	88	+ 5	
21	6 » —	142	144	+ 2	
22	6 » 9 »	104	106	+ 2	
23	5 » 11 »	124	126	+ 2	
24	5 » 10 »	111	109	- 2	
25	6 » 5 »	127	124	- 3	
26	5 » 10 »	124	119	- 5	
27	5 » 10 »	124	118	- 6	- 44
28	6 » 8 »	122	116	- 6	
29	6 » 3 »	130	120	-10	
30	6 » 7 »	114	102	-12	
		3433	3671		+238

στασιμότησα 3, ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τὰ 2,13% τοῦ ὅλου καὶ μείωσιν 38, ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τὰ 26,95% τοῦ ὅλου. Καὶ ἡ μὲν ὑψώσις ἀνέρχεται εἰς 1059 βαθμοὺς

40ον ἔτος.—Ἐκ 31 παῖδων ὑποβληθέντων εἰς μέτρησιν δεικνύουσιν ὑψώσιν τοῦ Δ. Ν. οἱ 23, τ. ἔ. τὰ 74,19% τοῦ ὅλου, στασιμότητα εἰς καὶ μείωσιν 7, τ. ἔ. τὰ 22,58% τοῦ ὅλου. Καὶ ἡ μὲν ὑψώσις ἀνέρχεται εἰς 321, ἡ δὲ μείωσις εἰς 42, τ. ἔ. διαφορὰ ἐπὶ πλέον 279, ἀναλογοῦσα κατὰ μέσον ὅρον εἰς 9 Δ. Ν. Ἐπομένως καὶ κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος ὑπέστη ὑψώσιν ὁ Δ. Ν. τῶν μετρηθέντων.

5ον ἔτος.—Ἐκ 30 παῖδων ὑποβληθέντων εἰς μέτρησιν δεικνύουσιν ὑψώσιν τοῦ Δ. Ν. οἱ 23, τ. ἔ. τὰ 76,66% τοῦ ὅλου, μείωσιν δὲ οἱ 7, τ. ἔ. τὰ 23,33% τοῦ ὅλου. Καὶ ἡ μὲν ὑψώσις ἀνέρχεται εἰς 282, ἡ δὲ μείωσις εἰς 44 βαθμούς, τ. ἔ. διαφορὰ ἐπὶ πλέον 238, ἀναλογοῦσα κατὰ μέσον ὅρον εἰς 7,93 Δ. Ν. Ἐπομένως καὶ κατὰ τὸ πέμπτον ἔτος ὑπέστη ὑψώσιν ὁ Δ. Ν. τῶν μετρηθέντων.

Συνολικὰ δεδομένα.—Τὰ δεδομένα τῶν ἀνωτέρω μετρήσεων, ἔξεταζόμενα ἐν τῷ συνόλῳ των, δεικνύουσιν, ὅτι ἐκ τῶν ὑποβληθέντων εἰς μέτρησιν 141 παῖδων κατὰ τὰ ἔτη 1932-1937 ὑπέστησαν ὑψώσιν τοῦ Δ. Ν. οἱ 99, ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τὰ 70,92% τοῦ ὅλου,

Δ. Ν., ή δὲ μείωσις εἰς 228. Ἐπομένως προκύπτει διαφορὰ ἐπὶ πλέον 831, ἥτις ἀναλογεῖ κατὰ μέσον ὅρον πρὸς 5,89 Δ. Ν. δι' ἕκαστον τῶν μετρηθέντων μαθητῶν.

H. - ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

Τὰ μνημονευθέντα δεδομένα τῶν μετρήσεων ἡμῶν ὁμιλοῦσιν εὔγλώττως. Μελετώμενα ταῦτα καὶ ἀναλυτικῶς καθ' ἕκαστον ἔτος καὶ ἐν συνόλῳ, διδάσκουσιν ἡμᾶς τὰ ἐπόμενα:

1.—Οἱ πλεῖστοι τῶν μετρηθέντων παιδῶν, ἀναλογοῦντες πρὸς 71% τοῦ συνόλου, ὑπέστησαν κατὰ τὸ ἐπτάμηνον χρονικὸν διάστημα, τὸ μεσολαβῆσαν μεταξὺ τῶν δύο μετρήσεων, ὑψώσιν τοῦ νοητικοῦ ἐπιπέδου αὐτῶν.

2.—Ἡ ὑψώσις αὕτη ὑπῆρξεν ἴσχυροτάτη, διότι ἀναλογεῖ, κατὰ μέσον ὅρον ἐξεταζομένη, δι' ἕκαστον τῶν παιδῶν, παρὰ τοῖς ὁποίοις παρετηρήθη τοιαύτη, εἰς 7,50 βαθμοὺς Δ. Ν., δι' ἕκαστον δὲ τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸ σύνολον τῶν μετρηθέντων ἀνεξαρτήτως ὑπεροχῆς ἢ ὑστερήσεως εἰς 5,89 βαθμοὺς Δ. Ν.

3.—Παρ' ἄλλοις μαθηταῖς παρετηρήθη στασιμότης τοῦ Δ. Ν. "Αλλαις λέξεσιν, οἱ Δ. Ν. τῶν μαθητῶν τούτων εὑρέθησαν κατ' ἀμφοτέρας τὰς μετρήσεις (τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ Μαΐου) οἱ αὐτοὶ ἦσαν, διότε ἵσοδύναμον, κατὰ μίαν μονάδα διαφέροντες ἀλλήλων. Ἡ στασιμότης αὕτη δεικνύει, ὅτι τὸ νοητικὸν ἐπίπεδον τῶν εἰρημένων παιδῶν δὲν μετεβλήθη κατὰ τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ Ὀκτωβρίου μέχρι Μαΐου. Τοῦτο δὲ εἶναι φαινόμενον κανονικόν, οὐδαμῶς μειοῦν τὴν σημασίαν τῶν ἡμετέρων πορισμάτων. Ἡ στασιμότης τῶν παιδῶν τούτων σημαίνει, ὅτι οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἡδυνήθησαν νὰ ἀσκήσωσιν ἐπ' αὐτοὺς ἡ διδασκαλία καὶ ὁ λοιπὸς ἐν τῷ σχολεῖῳ βίος κατὰ τὸν χρόνον ἀπὸ Ὀκτωβρίου μέχρι Μαΐου. Ἰσως ἀποδοτέον τοῦτο εἰς τὸ ὅτι οἱ εἰρημένοι παιδεῖς προσῆλθον εἰς τὸ σχολεῖον σχολικῶς ἀρρώνεις καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἡδυνήθησαν νὰ ἐπωφεληθῶσι τῆς ἐν αὐτῷ τελουμένης ἐργασίας.

4.—Ἐλάχιστοι ὑπῆρξαν οἱ παιδεῖς, παρὰ τοῖς ὁποίοις παρετηρήθη ἴσχυροτέρα πως ὑφεσις τοῦ Δ. Ν., τ. ἔ. ἀνωτέρα τῶν δύο βαθμῶν. Καὶ αὕτη ὡμως ἐπρεπε νὰ ἀναμένηται καὶ ἔρμηνεύεται εὐχερῶς. Ἀποδοτέα ἰδίως εἰς τὰ ἐπόμενα αἴτια:

α'. Εἰς ἀτέλειαν περὶ τὴν μέτρησιν τοῦ Ὀκτωβρίου ἢ τοῦ Μαΐου καὶ ὡς ἐκ τούτου εἰς ἐξαγωγὴν οὐχὶ ἀκριβῶν πορισμάτων. Ἡ κλῖμαξ, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἴπομεν, ἐπιτρέπει σταθερότητα μετρήσεως καὶ ἀκρίβειαν ἐν τῇ ἐξαγωγῇ τῶν πορισμάτων. Ἐν τούτοις ἡ φύσις τῶν δι' αὐτῆς προκαλούμενων ἐργασιῶν δὲν ἀποκλείει καὶ ταλαντεύσεις. Οὕτω πολλάκις κατὰ τὴν ἐξέτασιν διά τινων tests λεπτή τις διαφορὰ ἐν τῇ στάσει καὶ κινήσει τοῦ ἐξετάζοντος, ἐν τῷ τόνῳ τῆς φωνῆς του, ἐν τῇ διατυπώσει τῆς ἐρωτήσεως, ἐν τῇ ἐκτιμήσει τῆς ὑπὸ τοῦ παιδὸς δοθείσης ἀποκρίσεως, ἐν τῷ χρόνῳ τῷ μεσολαβῆσαντι μεταξὺ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως κλπ. δύναται νὰ γίνῃ ἀφορμὴ

διαφόρου βαθμολογίας. Τοῦτο δ' ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ Δ. Ν. τοῦ μαθητοῦ.

β'. Ἡ παρατηρηθεῖσα μείωσις τοῦ Δ. Ν. παρ' ὀρισμένοις μαθηταῖς δύναται νὰ δρεῖ. Καὶ εἰς αἵτια ἀναζητητέα ἐν αὐτῷ τῷ ἐξετασθέντι παιδί. Εἶναι γνωστὸν εἰς τοὺς ἡσαημένους περὶ τὴν χρῆσιν τῆς ἀλίμακος, ὅτι οὐχὶ σπανίως ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τὴν μέτρησιν ἀτομικαὶ συνθήκαι, ὥπο τὰς ὄποιας διατελεῖ ὁ μετρούμενος. Οὕτω δύναται νὰ ἀστοχήσῃ οὗτος ἐν τισιν ἀποκρίσεσιν ἢ ἔνεκα παροδικῆς κοπώσεως, ὥπο τὴν ἐπήρειαν τῆς ὄποιας διατελεῖ, ἢ ἔνεκα κρίσεως, τὴν ὄποιαν διέρχεται ἐν τῇ αὐξήσει του, σωματικῇ ἢ φυχικῇ, ἔνεκα τῆς ὄποιας ἀδυνατεῖ νὰ διαθέσῃ ἐπαρκεῖς δυνάμεις κατὰ τὴν μέτρησιν, ἢ ἔνεκα στιγμιαίας δυσαρέστου θυμικῆς καταστάσεως, ἢ ἀδιαθεσίας κ.τ.τ.

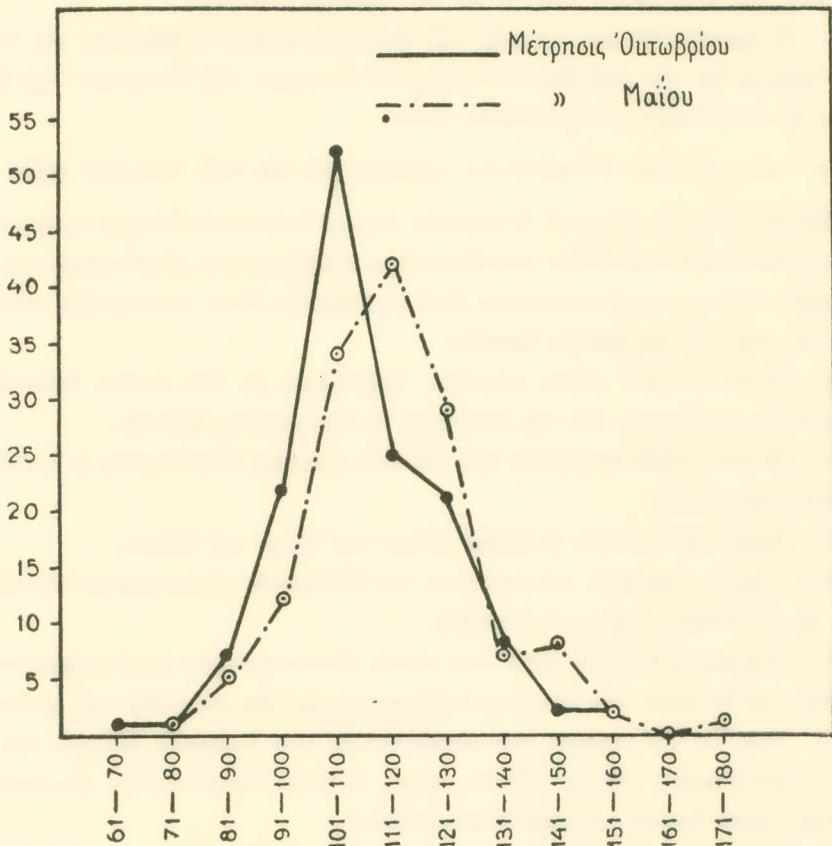
Καὶ ἐν μόνον ἐκ τῶν αἱτίων τούτων δύναται νὰ ἀποβῇ ἀφορμὴ ἀλλοιώσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς μετρήσεως εἰς βάρος τοῦ ἐξεταζομένου παιδός. Ὡς εἰκὸς δέ, ὁ ἔλεγχος καὶ ἡ ἀνεύρεσις τῶν αἱτίων τούτων δὲν εἶναι εὐχερής. Μόνον δὲ μεταγενέστεραι μετὰ πάροδον μακροῦ χρόνου τελούμεναι μετρήσεις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ παιδὸς διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου δύνανται νὰ πιστοποιήσωσιν, ἢν ἡ παρατηρηθεῖσα κατὰ τὴν δευτέραν μέτρησιν μείωσις προήρχετο ἐκ πραγματικῶν αἱτίων. Πάντως αὕτη ἡ σημειώθεῖσα παρά τισι τῶν ὑφ' ἡμῖν ἐξετασθέντων μείωσις τοῦ Δ. Ν. κατὰ τὴν μέτρησιν τοῦ Ματίου οὐδαμῶς ἴσχύει νὰ θέσῃ ἐν ἀμφιβόλῳ τὰ γενικὰ πορίσματα, εἰς τὰ ὄποια κατελήξαμεν, διότι, ὡς εἴπομεν, τοιαύτη ἐσημειώθη παρ' ἐλαχίστοις τῶν ἐξετασθέντων.

5.—Αὕτη ἡ συντελεσθεῖσα ὑψωσις τοῦ Δ. Ν. εἶναι χαρακτηριστικὴ καὶ διὰ τὸν ἐπόμενον λόγον:

Κατὰ τὴν πρώτην μέτρησιν οἱ παῖδες διετέλουν ὥπο εὔμενεστάτας συνθήκας. Δὲν εἴχον ἀρχίσει ἀκόμη νὰ ὑποβάλλωνται εἰς τὰς βαρείας σχολικὰς ἐργασίας καὶ νὰ ὑφίστανται τὴν ἐξ αὐτῶν κόπωσιν, οἱ πλειστοὶ δ' ἐξ αὐτῶν εἴχον διαμείνει εἰς τὴν ἔξοχὴν κατὰ τοὺς προηγουμένους μῆνας τοῦ θέρους. Τούναντίον ἡ δευτέρα μέτρησις (τοῦ Ματίου) ἐγένετο μετὰ πολύμηνον σχολικὴν ἐργασίαν καὶ διαρκούντων εἰσέτι τῶν μαθημάτων. Υπὸ τοιαύτας δὲ συνθήκας ἡ σημειώθεῖσα παρ' αὐτοῖς ὑψωσις τοῦ Δ. Ν. ὑπὲρ τὸ κανονικὸν προσθλαμβάνει μείζονα σημασίαν καὶ ἀποτελεῖ τρανὸν δεῖγμα τῆς ἴσχυροτάτης ἐπιδράσεως, τὴν ὄποιαν δύναται νὰ ἀσκήσῃ ἐπὶ τὴν νοητικὴν ἐξέλιξιν τῶν παίδων ἡ συστηματικὴ καὶ πολυσχιδής διανοητικὴ ἐργασία, εἰς τὴν ὄποιαν οὗτοι ὑποβάλλονται ἐν καλῶς λειτουργοῦντι σχολείῳ.

6.—Σημειώτεον προσέτι, ὅτι διὰ τῶν πορισμάτων ἡμῶν ἐνισχύονται ἐκεῖνα, εἰς τὰ ὄποια καταλήγει ὁ Binet. Ἀφοῦ δηλαδή, ὡς ἀπεδείξαμεν, κατορθοῦται δι' ὅρθης διδασκαλίας, ἥτις θέτει εἰς κίνησιν καὶ σκοπίμως χρησιμοποιεῖ τὴν νοημοσύνην τῶν παίδων, τοιαύτη ὑψωσις τοῦ νοητικοῦ ἐπιπέδου αὐτῶν, ἐπιτρέπεται νὰ συναγάγωμεν, ὅτι κατὰ μείζονα λόγον δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ τοιαύτη ὑψωσις δι' εἰδικῶν συστημάτων ἀσκήσεων, οἷα αἱ ὑπὸ τοῦ Binet συνιστώμεναι.

7.—'Εν τῇ παρατιθεμένῃ γραφικῇ παραστάσει εὑρηνται, ώς εἴπομεν, τὰ δεδομένα τῶν μετρήσεων τούτων, ἀτινα κατενείμασεν εἰς βαθμίδας κατὰ δεκάδας δείκτου νοημοσύνης. Καὶ ἡ μὲν συνεχῆς γραμμὴ παριστᾷ τὴν κατανομὴν τῶν δεδομένων κατὰ Ὀκτώβριον, ἡ δὲ διακοπτομένη τὴν κατανομὴν τῶν δεδομένων κατὰ Μάιον. Ἀπλῆ σύγκρισις τῶν δύο αὐτῶν γραμμῶν καταδεικνύει τὴν παρατηρηθεῖσαν διαφορὰν μεταξὺ τῶν δύο μετρήσεων ἐν σχέσει πρός τὴν κατανομὴν τῶν περιπτώσεων εἰς τὰς ἐπὶ

Γραφικὴ παράστασις, ἐμφαίνουσα τὴν κατανομὴν τῶν δεδομένων τῶν μετρήσεων ἡμῶν εἰς τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῆς νοημοσύνης κατὰ Ὀκτώβριον καὶ Μάιον.

μέρους βαθμίδας καὶ μαρτυρεῖ περὶ τῆς ὑψώσεως τοῦ νοητικοῦ ἐπιπέδου τῶν ὑφ' ἡμῶν μετρηθέντων πατέρων, τῆς συντελεσθείσης κατὰ τὸ μεταξὺ Ὀκτωβρίου καὶ Μαΐου χρονικὸν διάστημα.

Εἰδικώτερον δὲ ἐκ τῆς μελέτης τῆς εἰκόνος ταύτης συνάγονται τὰ ἔπομενα:

α'. Ἡ γραμμὴ ἡ παριστῶσα τὴν κατανομὴν τῶν δεδομένων κατὰ Ὀκτώβριον

κλίνει πρὸς τὸ ἀριστερὸν τμῆμα τῆς κλίμακος, ἐν τῷ ὅποιῳ εὑρίσκονται αἱ κατώτεραι βαθμίδες Δ.Ν., ἐνῷ ἡ παριστῶσα τὴν κατανομὴν τῶν δεδομένων κατὰ Μάϊον κλίνει πρὸς τὸ δεξὺ τμῆμα, ὅπερ περιλαμβάνει τὰς ἀνωτέρας βαθμίδας Δ.Ν.

β'. Ο κατώτερος Δ.Ν. τῶν μετρηθέντων κατὰ μὲν τὸν Ὀκτώβριον παρατηρεῖται εἰς τὸ χθυμαλὸν ἐπίπεδον 61-70, ἐνῷ κατὰ Μάϊον ὑπάρχει εἰς τὴν βαθμίδα 71-80. Τούναντίον δὲ ὁ ἀνώτερος Δ.Ν. κατὰ μὲν τὸν Ὀκτώβριον εὑρίσκεται εἰς τὴν βαθμίδα 151-160, ἐνῷ κατὰ Μάϊον ὑπάρχει εἰς τὴν βαθμίδα 171-180.

γ'. Ἡ κορυφὴ τῆς μὲν γραμμῆς τῆς περιλαμβανούσης τὰ δεδομένα τοῦ Ὀκτώβριούν ὑπάρχει εἰς τὴν βαθμίδα 101-110, ἐνῷ ἡ κορυφὴ τῶν δεδομένων τοῦ Μαΐου εὑρίσκεται εἰς ἀνωτέραν βαθμίδα (111-120).

Θ. ΛΛΑ ΣΥΝΑΦΗ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΠΡΟΚΥΨΑΝΤΑ ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΗΣ ΗΜΩΝ

‘Ως καὶ ἀνωτέρω εἴπομεν¹, ἡ παροῦσα πειραματικὴ ἔρευνα δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν διαλεύκανσιν καὶ ἀλλων σπουδαιοτάτων προβλημάτων, ψυχολογικῶν καὶ παιδολογικῶν. Οὕτω συναφῇ πρὸς αὐτὴν εἶναι τὰ ἐπόμενα, ἃτινα συμπληροῦσι καὶ προάγουσι τὴν περὶ τῆς νοημοσύνης θεωρίαν:

1.—Τίνες τῶν ἐπὶ μέρους νοητικῶν δεξιοτήτων, ἐκ τῶν ὅποιων ἀπαρτίζεται ἡ νοημοσύνη, ὑφίστανται διὰ τῆς ἀσκήσεως τὴν ἴσχυροτάτην ἐξέλιξιν;

2.—Ἡ συντελεσθεῖσα ὑψωσις τοῦ νοητικοῦ ἐπιπέδου εἶναι διαρκής, ἡ ἀφανίζεται προϊόντος τοῦ χρόνου;

3.—Παρατηρεῖται αὕτη ἐν διμοίῳ μέτρῳ παρ' ἄρρεσι καὶ θήλεσι;

4.—Δεικνύει διαφορὰς καὶ ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν οἰκογενειῶν, εἰς τὰς ὅποιας ἀνήκουσιν οἱ παιδεῖς;

5.—Ἐμφανίζει διαφορὰς παρὰ τοῖς παισίν, οἵτινες φοιτῶσιν εἰς διαφόρους τύπους σχολείων, καὶ δὴ παρὰ τοῖς φοιτῶσιν εἰς δημοτικὰ σχολεῖα πολυτάξια καὶ μονοτάξια;

6.—Τίνες ἐκ τῶν παιδῶν, τῶν ἀνηκόντων εἰς τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῆς νοημοσύνης (μεγαλοφυεῖς, εὐφυεῖς, μέτριοι, ἀφυεῖς, ἡλίθιοι), ὑπόκεινται διὰ τῆς ἀσκήσεως εἰς μεγαλυτέραν ὑψωσιν καὶ τίνες εἰς μικροτέραν;

7.—Τίνα τὰ καταλληλότατα μέσα πρὸς ὑψωσιν τοῦ νοητικοῦ ἐπιπέδου;

Ἡ ἀπόκρισις εἰς τὰ σπουδαιότατα ταῦτα ζητήματα θὰ ἀποτελέσῃ ὑποκείμενον μελλούσων ἀνακοινώσεων ἥμιν.

ZUSAMMENFASSUNG

Gegenstand der Mitteilung ist die Beeinflussung des ursprünglichen Intelligenzgrades durch Milieufaktoren und zwar durch die Bedingungen des modernen Schullebens (Arbeitsprinzip, Selbsttätigkeit, Gesamtunterricht).

¹ Ἡ ἀνωτέρω, σ. 439.

Der Verfasser überblickt zunächst die früheren Forschungen auf dem Gebiete der Erziehbarkeit der Intelligenzleistungen und unterzieht sie einer kritischen Würdigung. Sodann geht er auf seine eigenen Untersuchungen ein.

In der Versuchsschule der Universität zu Athen wurden insgesamt 141 Kinder beiderlei Geschlechts einer wiederholten Intelligenzprüfung unterzogen; und zwar fand die erste Prüfung am Anfang, die zweite am Ende des Schuljahres statt. Zur Prüfung wurde die vom Verfasser ausgearbeitete griechische Revision der Binet-Simonschen Staffelmethode verwendet und der übliche Intelligenzquotient (I.Q.) errechnet. Sodann wurden die beiden Prüfungen der einzelnen Versuchspersonen in Bezug auf die Konstanz des I.Q. miteinander verglichen und die Ergebnisse dieses Vergleichs statistisch verarbeitet.

Aus den beigefügten Tabellen, in denen das statistische Material zusammengestellt ist und aus der einschlägigen graphischen Darstellung ist Folgendes zu ersehen:

1. Das Prüfungsergebnis blieb bei der Mehrzahl der geprüften Kinder (71%) kein konstantes; dagegen ergab die Wiederholung der Prüfung am Ende des Schuljahres einen höheren I.Q.

2. Die Plus-Differenz des aus der zweiten Prüfung gewonnenen I.Q. beträgt durchschnittlich 7.5 Einheiten desselben.

Es ist also mit einer gewissen Sicherheit anzunehmen, dass für die Mehrzahl der geprüften Kinder eine bedeutende Beschleunigung im natürlichen Rythmus der geistigen Entwicklung während des ersten Schuljahres stattfand, was wohl auf den Einfluss des Schullebens und insbesondere auf die geistigen Anforderungen, die unsere Schule den Schülern der ersten Klasse stellt, zurückgeführt werden kann.

3. Bei einer kleineren Anzahl von Kindern blieb das Ergebnis bei der Wiederholung der Prüfung konstant. Hier dürfte die Tatsache vorliegen, dass die vom Schulleben ausgehenden geistigen Anregungen für diese wenigen Kinder nicht psychisch adäquat waren, (d.h. dass diese Kinder vielleicht nicht schulreif waren).

In weiteren Mitteilungen sind noch folgende spezielle Probleme zu erörtern, die aus denselben Forschungen hervorgegangen sind:

1. Welches sind die Teilstufen der Intelligenz, für deren Entwicklung die Verhältnisse des Unterrichts und die anderen Schularbeiten besonders günstig sind?

2. Ist die durch den Einfluss des ersten Schuljahres erreichte Intelligenzerhöhung überhaupt eine dauernde, oder verschwindet sie mit der Zeit?

3. Gibt es in Bezug auf die Beeinflussung der Intelligenz durch die Schule Geschlechtsunterschiede?

4. Welche Kinder unterliegen in höherem Grade dieser Beeinflussung, die mit normaler, übernormaler oder unternormaler Intelligenz?

5. Welche Mittel sind geeignet, die natürliche Entwicklung der Intelligenz zu beeinflussen?

**ΥΓΙΕΙΝΗ.—Η διατροφὴ τοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἡ θνητότης ἐν Ἑλλάδι, ὥπερ
Σπυρο. Α. Δοντᾶ.**

Διὰ τὴν ὑγείαν καὶ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου πλεῖστα ἀγαθὰ ἀποτελέσματα ἐπετεύχθησαν ἐκ τῶν πολλῶν ἀνακαλύψεων τῶν Ἱατρικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἰδίως ἐκ τῶν μεγάλων προόδων τῆς Ὑγιεινῆς, ἡτοι, ἐπωφελουμένη τῶν γνώσεων τῆς Φυσιολογίας καὶ τῶν συγγενῶν αὐτῆς Ἐπιστημῶν, ἐφαρμόζει ἐκάστοτε τὰ νέα ἐπιστημονικὰ διδάγματα πρὸς ὄφελος τοῦ ἀνθρώπου, ὡς ἀτόμου, ὡς ἔργατου καὶ ἐπαγγελματίου καὶ ὡς μέλους τῆς κοινωνίας.

Κατὰ τὸν νεωτέρους χρόνους ἡ Ἐπιστήμη δὲν ἀρκεῖται εἰς τὴν ὄρθην καὶ ἔγκαιρον διάγνωσιν τῶν νόσων καὶ εἰς τὴν καλὴν θεραπείαν τῶν ἀρρώστων. Ἀλλὰ διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κανόνων τῆς Ὑγιεινῆς εἰς ὅσον τὸ δυνατόν εὔρυτέραν ἔκτασιν ἐπὶ τῶν διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων καὶ ἰδίως τῶν ἀπορωτέρων, ἐνθα μείζων ἡ ἀνάγκη, προσπαθεῖ νὰ προφυλάττῃ τὸν ἀνθρώπους ἀπὸ τῶν βλαβερῶν ἐπιδράσεων καὶ νὰ περιορίζῃ ἡ καὶ ἐξαφανίζῃ τὰς νόσους, ὅπως ἐπετεύχθη ἡδη διὰ τινας τούτων. Διὰ τῶν ὑγιεινῶν δὲ προφυλακτικῶν μέτρων καὶ διὰ τῆς καλῆς διαίτης κατορθοῦται νὰ παραμένωσιν ἐν ὑγείᾳ καὶ καλῇ καταστάσει ὅσον τὸ δυνατόν πλείονα ἀτομα, τῶν δὲ νοσούντων ἡ θεραπεία σὺν τῇ προόδῳ τῆς Ἱατρικῆς γίνεται ὀλονὲν καλλιτέρα, ὥστε ἐπιτυγχάνονται νῦν λάσεις εἰς μείζονα κλίμακα. Ἀπόδειξις τούτων εἶναι ἡ παράτασις τῆς διαρκείας τῆς ζωῆς, ὡς δεικνύει καὶ ἡ αὔξησις τοῦ μέσου ὅρου τῆς ἡλικίας τῶν θνητούντων ἀνθρώπων.

Στατιστικαὶ δὲ διὰ τὰ ζητήματα ταῦτα ἡρχισαν καταρτιζόμεναι μόνον κατὰ τὸν νεωτέρους χρόνους. Ὁ γνωστὸς Ἀγγλος ἀστρονόμος Hallay, κατὰ τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ 17^{ου} αἰώνος, εὗρεν, ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Breslau ἀπέθνησκον κατὰ μέσον ὅρου εἰς ἡλικίαν $33\frac{1}{2}$ ἑτῶν. Ἐκ τῶν νεωτέρων δὲ στατιστικῶν ἡ τῆς Μασσαχουσέττης δεικνύει, ὅτι ἡ διάρκεια τῆς ζωῆς κατὰ μὲν τὸ 1840 ἦτο μόλις ὑπὲρ τὰ 40 ἑτη, κατὰ τὸ 1890 ἐφθασεν εἰς τὰ 44, σήμερον δ' ἔχει ἀνέλθη εἰς τὰ 59.

Ἐν Εὐρώπῃ εἰς μὲν τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γερμανίαν ὁ μέσος ὅρος τῆς ζωῆς ἔχει φθάσει κατὰ τὰ τελευταῖα ἑτη εἰς 56 ἑτη διὰ τοὺς ἀνδρας καὶ 60 διὰ τὰς γυναῖκας. Ἐν Γαλλίᾳ δ' ἡ διάρκεια εὑρίσκεται μικροτέρα κατὰ 7-8 ἑτη. Ἐν Δανίᾳ ἐφθασεν εἰς 60 μὲν ἑτη διὰ τοὺς ἀνδρας καὶ 62 διὰ τὰς γυναῖκας. Τὴν ἀρίστην θέσιν ἔχει σήμε-

* SP. DONTAS. — L'alimentation du peuple et la mortalité en Grèce.